

מבט לשבת **קורח** חומש במדבר מעובד עפ"י שיחות הרבי מליובאוויטש

שקידה זריזות וחריצות - הברכה מובטחת

"והנה פרח מטה אהרון...ויוצא פרח..ויגמול שקדים". חובבי הטבע, ימצאו לבטח עניין בחזיון הבוטאני שמשא רבנו בחר להראות לעמו.

קם אדם נכבד, עשיר כקורח, בעל עמדה ציבורית, שחשקה נפשו בתפקיד בכיר - להיות כהן גדול. מנוי שהופקד כבר בידיו של אהרון, אחיו של משה. לקורח טיעונים נוקבים, אתם הוא מצליח לגייס אליו קהל תומכים נלהב. קורח חשק בגדולה ונענש בירידה לשאול-מטה, ונבלע באדמה. משה רבנו, בוחר, להרגיע את ההתלהמות המופנית כלפיו, ולשם כך הוא נעזר בהדגמה פלאית מעולם הצומח.

משה, הענו מכל אדם, שוחר השלום, בוחר בענף יבש, מקל מיובש, שנזרק מעץ שכולנו אוהבים לשיר לו – עץ השקד. "השקדיה פורחת ושמש פז זורחת". אומנם לוח-הזמנים היה רחוק מטוי בשבט, והציפורים לא ציפצפו על העץ, למרות זאת בחר משה במקל יבש וחסר תועלת של עץ שקד, כדי להוכיח שאם השם רוצה - אפילו מטאטא יורה, וכל שכן מקל יבש ניב פרי...

אמר ועשה, כדבר ה'. חילק 12 מקלות לנשיאי העם ומקל אחד לאהרון, והניחם באוהל מועד. על כל מקל נרשם למי הוא שייך. האיש אשר הבורא בחר לשמש בקודש - רק המטה שלו יפרח.

ידוע לכולם שאופן גידולו הטבעי של כל עץ, הוא רק אחרי הפרח - בא הפרי. כאן התחולל נס כפול ומכופל. כל 12 מטות-הנשיאים נותרו יבשים כמקודם, ורק מטה אהרון, פרח, וגם הוציא ציץ, (חניטת הפרי כשהפרח נופל) ועלים ופירות שקדים. כ-ו-ל-ם, בו זמנית, עיטרו יחדיו את המקל, שהתעורר לפתע לחיים, ובין לילה אפשר היה לפצוח בשיר ולזמר לו: "השקדיה פורחת..."

קורח האשים את משה בפלילים. פרוטקציה, שחיתות שלטונית, חלוקת תפקידים בתוך המשפחה. ומשה רבנו, הענו מכל אדם, ביקש באמצעות חתיכת ענף יבש של עץ שקד, להוכיח לעם שהתבלבל, שהמינוי של אהרון אחיו, לא בא, חלילה, ממנו, אלא רק מאדון-העולם.

אז למה שקד דווקא? איזה ייחוס מיוחד יש לו, מלבד היותו חביב-הגננות והילדים?

השקד הנזכר פעמים רבות במקורותינו. הוא עץ פרי מיוחד השוקד לפרוח ולהקדים את כל האילנות המצויים בתקופתו, העומדים עדיין בשלכת, והוא בלבד לובש כלולות... הוא סמל למשמעת, התמדה, חריצות וזריזות. כ"תלמיד שקדן", הוא גם ממהר לעשות פירות. משעת חניטתו ועד גמר הוצאת פרותיו, הוא מגלה חריצות מופלאה ועושה זאת בעשרים ואחד יום!

נס מקל השקד, הוכיח שבחירתו של אהרון לכהן בקודש באה מפי עליון, כפי שעל אהרון הכהן נאמר שהיה זריז בהשכנת שלום ועשיית מצוות, כך מאז מתן תורה כאשר אמר הקב"ה לכל ישראל: "אתם תהיו לי ממלכת כוהנים", התכונה המיוחדת הזאת מצויה אצל כל אחד ואחת מישראל. שקדנות, התמדה, וזריזות. כל אחד מישראל, ביכולתו לפעול כמו השקד, בלי להתמהמה, בלי תירוצים, בלי "אחר-כך" ו"מחר-כך", אלא למהר לעשות, בלי להחמיץ - מצוות! כך ניווכח שהשכר יקדים להגיע, ונאכל כולנו מפירות הגאולה האמיתית והשלימה.

חודש טוב ושבת שלום ומבורך

הדלקת נרות: 7:20 צאת שבת: 8:35